

Forfatter: Sthen, Hans Christensen

Titel: En Tacksigelse oc Bøn om Morgen

Citation: Sthen, Hans Christensen: "En Tacksigelse oc Bøn om Morgen", i Sthen, Hans Christensen: *En liden Vandrebog*, udg. af JENS LYSTER ; JENS HØJGARD , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1994, s. 108. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-sthen01val-shoot-workid68605.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: En liden Vandrebog

En Tacksigelse oc Bøn om Morgen.

Dig tacker ieg kiere HERre,
At du mig haffuer foruart,
I denne Nattis Fare,
Der inde ieg laa saa hart,
Met Mørckhed ombefangen,
Der til vdi stor Nød,
At ieg er det vndgangen
Oc frj fra euig Død.
Ieg vil dig tacken gjøre,
O du min HERre oc Gud,
Du vilt oc gierne høre,
Paa lorden kunde holdis dit Bud:
Derfor ieg dig nu beder,
Lad skee nu Villien din,
Led mig i dine Sæder,
Oc bryd du Villien min.
At ieg nu ey bortuiger,
Dine hellige Ord slet fra,
Oc Dieffuelen mig besuiger,
Saa ieg da vild maatte gaa,
Beholt mig for din Ære,
Det beder ieg storlig dig,
Fra Dieffuelens List oc Lære,
Saa offte hand frister mig.
Den rætte Tro mig giffue,
Paa din Søn IESum Christ,
Den stund ieg er i Liffue,
109 Min Synd forlad mig vist,
O Gud du ey forsager,
Hues du haffuer loffuet fast,
At hand min Synd borttager,
Frjer mig fra hendis Last.
Et Christeligt haab mig skencke,
For du ræt Sandhed est,
I Kierlighed mig belencke,
Til dem som mig gjør verst,
At ieg aff Dyd mon skinne,
Begære ey Ære min,
Elske dem aff all min Sinde,
Effter gode Villien din.
Dit Ord lad mig iblant alle,
Bekiende aff hu oc act,
Oc mig din Tiener kalde,
Ey frycte Vold ey mact,
Huad mig kunde snart omuende,
Bort fra din Sandhed klar,
Men mig paa sidste ende,
Skick i din Engle Skar.
Lad mig denne dag fuldende,
Oc loffue dit Naffn saa fijn,
Oc mig ey fra dig vende,
Paa yderste ende min:
Beuar mit Liff oc Leffnit,
Oc Fructen i disse Land,
Huad du mig haffuer giffuet,
Staar alt vdi din Haand.
HERre Christ ieg vil dig prijse,

For dine Velgierninger all,
Som du i Ro oc Lise,
Mig giffuet haffuer oc skal:
Dit Naffn det vil ieg prjse,
For du alleene est god,
110 Mig met dit Legome spjse,
Oc skenck mig met dit Blod.
O HERre Gud offuer alle,
Bør dig baade Loff oc prijß
Inderlig wi dig paakalde,
Din Gunst du oss beuijß,
At wi i Fred maa leffue,
Din Naade giff oss der til,
Met Troens Vabn oss vebne,
For Sathans listige Pijl.
Loff, Tack, prijß, Hæder oc Ære,
Være dig Gud Fader bold,
Oc Christ din Søn vor HERre,
For sin Godhed mangefold,
Aff Hiertet i samme maade,
Wi loffue den hellig Aand,
Som met sin Gunst oc Naade,
All vor sorrig hußuale kand.